

Αναγκαία η ενημέρωση των Πολιτών για τους νέους ρόλους της Τοπικής Αυτοδιοίκησης

Του κ. **Μ. ΚΑΛΑΡΡΥΤΗ**
Δημοτ. Συμβ. Δήμου Ζωγράφου

Όσοι ασχολούνται με τις Τοπικές Υποθέσεις εν γένει διαπιστώνουν με ενδιαφέρον και έκπληξη μία σειρά «αντιφάσεων» στον χώρο της Τοπικής Αυτοδιοίκησης α' (ΟΤΑ) και β' (Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις) βαθμού.

Η έκπληξη και το ενδιαφέρον του πράγματος εστιάζονται στο γεγονός, ότι η Κρατική πολιτική εν προκειμένω έχει «μεταστεί» κατά τα τελευταία χρόνια, από την φάση της φειδωλής εκχώρησης αρμοδιοτήτων και πόρων προς τους ΟΤΑ της περιόδου 1952-1982, στην φάση της «απλόχερης» εκχώρησης αρμοδιοτήτων (όχι όμως και πόρων....) της περιόδου 1982-1997.

Έτσι, ενώ ελάχιστες ήταν οι αρμοδιότητες με τις οποίες μέχρι προ τινών δεκαετιών είχε την ευχέρεια να ασχολείται η Τοπική Αυτοδιοίκηση, τώρα οι Τοπικές εν γένει Δομές έχουν εξοπλισθεί τυπικώς με πλείστες αρμοδιότητες, υπολειπόμενες μόνον κατά τι των αρμοδιοτήτων των ομοειδών Δομών άλλων Χωρών Μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Υπενθυμίζονται εδώ οι αρμοδιότητες π.χ. περί οικονομικών δραστηριοτήτων των ΟΤΑ (Αναπτυξιακοί Σύνδεσμοι, Δημοτικές Επιχειρήσεις (Ύδρευσης, Αποχέτευσης, Ραδιοφωνίας, Τουρισμού, Επαγγελματικής Κατάρτισης κ.ά.), Συμβουλίων Περιοχής κ.λ.), περί Δημοτικής Αστυνομίας, περί «αδελφοποιήσεων» με ομοειδείς Οργανισμούς άλλων Χωρών, περί Πολιτιστικών Κέντρων κ.ά..

Η εκχώρηση από το Κράτος όλων αυτών των νέων αρμοδιοτήτων στους ΟΤΑ και στην Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση δεν συνοδεύεται πάντοτε και από την εκχώρηση αντίστοιχων πόρων για την λυσιτελή και αποτελεσματική άσκησή τους, οπότε ενδεχομένως εδώ τίθεται και το ερώτημα για τους λόγους αυτής της μεταφοράς αρμοδιοτήτων από το Διοικητικό Κέντρο προς αυτόνομες Μονάδες με αιρετή διοίκηση.

Αλλά εάν για την μη μεταφορά αντίστοιχων πόρων προς τις μεταβιβαζόμενες αρμοδιότητες στην εν γένει Αυτοδιοίκηση είναι δυνατή η επίκληση της οικονομικής αδυναμίας του Κράτους, ποία άρα γε είναι η εξήγηση της έλλειψης ενημέρωσης από πλευράς Κράτους προς τους Οργανισμούς Αυτοδιοίκησης για τις δυνατότητές τους π.χ. χρηματοδοτήσεων από πηγές της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή η εξήγηση της απουσίας οίας δήποτε πολιτικής ενημέρωσης των Πολιτών Υπηκόων από πλευράς Τοπικών Δομών για την ίδια τους την υπόσταση, για τις αρμοδιότητές τους, για την αποστολή τους, για τα μέσα που διαθέτουν, για τους αγώνες τους υπέρ των τοπικών συμφερόντων και υποθέσεων, για τα κοινά τοπικά προβλήματα;

Επί του τελευταίου αυτού σημείου οι διαπιστώσεις είναι μάλλον απογοητευτικές και πρέπει να καταγραφεί «έλλειμα» ενημέρωσης, κατά την προσφιλή έκφραση των καιρών.

Πόσοι ΟΤΑ ή Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις γνωρίζουν π.χ. την δυνατότητά τους να δανείζονται, από πηγές του Εξωτερικού (π.χ. την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων), την δυνατότητά τους να αντλήσουν πόρους από Κοινοτικά Ταμεία/Προγράμματα/Δράσεις, την δυνατότητά τους να καταφύγουν σε Πανεπιστήμια για να επωφεληθούν από την «παραγόμενη» σε αυτά νέα γνώση;

Ή ακόμη πόσοι από τους ΟΤΑ π.χ., που διαθέτουν Δημοτικούς Ραδιοφωνικούς Σταθμούς, τους έχουν χρησιμοποιήσει για να εξηγήσουν στους Πολίτες τον λόγο ύπαρξης της Αυτοδιοίκησης, τους μηχανισμούς λειτουργίας τους, την αναγκαιότητα των νέων δαπανηρών και οχληρών Υπηρεσιών (π.χ. Δημοτική Αστυνομία) κ.ά.;

Στα σχετικά με τα θέματα Αυτοδιοίκησης Συγγράμματα¹ αναφέρεται, ότι διερχόμεθα την περίοδο εκείνη κατά την οποία πάντα τα κοινά πρέπει να καταυγάζονται από άπλετο φως, να είναι ευχερώς «προσβάσιμα» και ανά πάσα στιγμή «ελέγξιμα», δεδομένου, ότι πλέον μόνον τα μανιτάρια έχουν το δικαίωμα να μεγαλώνουν στο ημίφως ή στην σκιά. Ως εκ τούτου, η ανάγκη για την χάραξη μίας συστηματικής πολιτικής ενημέρωσης των Πολιτών για το τοπικό γίνεσθαι, είναι τώρα περισσότερο από κάθε άλλη φορά καταπείγουσα και αναγκαία.

Επικλήσεις του τύπου «τα κονδύλια δεν επαρκούν», «δεν προβλέπονται δαπάνες δημοσιότητας» κ.λ., δεν επιτρέπονται και δεν προάγουν την Ιδέα της Αυτοδιοίκησης, Ιδέα εξαιρετικώς πολύτιμη για τον επαναπροσδιορισμό της ταυτότητας του ενεργού Πολίτου και την επιβίωση του Έθνους. Το πράγμα επείγει, διότι δυστυχώς «οι καιροί ου μενετοί πλέον»...

1. Βλ. Κ. ΓΕ. ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: *Περιφερειακή Διοίκηση - Τοπική Αυτοδιοίκηση*. Αθήναι, 1996, τόμ. Α', σ. 56 επ.